

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4C/109/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4610200603
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2016:4610200603.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci žalobcu: T. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., J.C. W. XXXX/XX, zastúpený L.. Jurajom Šimunym, advokátom so sídlom Nám. M.R. Štefánika 30/33, 955 01 Topoľčany, proti žalovanému: T. D., nar. 15.XX.XXXX, bytom A., J. L. XXXX/X, zastúpený Pavlom Trnkom, advokátom so sídlom Novomeského 1322/16, 957 04 Bánovce nad Bebravou, o zaplatenie 16.795,70 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu na zaplatenie sumy 16.795,70 eura s 9,5% ročným úrokom od 23.01.2008 do zaplatenia zamietá, čím nahrádza pôvodný rozsudok č.k. 4C/109/2010 - 118 zo dňa 19.11.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 9Co/40/2011 - 157 zo dňa 26.05.2011.

Žalovanému sa priznáva náhrada trov pôvodného konania i obnoveného konania v plnej výške.

odôvodnenie:

1./ Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 16.795,70 eura s 9,5 % ročným úrokom od 23.1.2008 do zaplatenia z dôvodu, že dňa 23.01.2008 so žalovaným uzatvoril zmluvu o pôžičke, podľa ktorej sa žalovaný zaviazal vrátiť pôžičku v mesačných splátkach po 6.500,- Sk, avšak splátky riadne a včas nerealizoval a v dôsledku toho sa stal splatným celý dlh.

2./ Rozsudkom č.k. 4C/109/2010 - 118 zo dňa 19.11.2010 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 16.795,70 eura s 9,5% ročným úrokom od 23.01.2008 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 100% z dôvodu, že na základe vykonaného dokazovania súd považoval žalobu v celom rozsahu za opodstatnenú, nakoľko mal preukázané písomne predloženou zmluvou, že dňa 28.11.2006 sporové strany uzatvorili zmluvu o pôžičke, podľa ktorej žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 550.000,- Sk a žalovaný prevzatie uvedenej sumy potvrdil svojim podpisom, pričom pôžičku sa zaviazal vrátiť najneskôr dňa 29.01.2007. Na základe tejto zmluvy žalovaný vrátil žalobcovi dňa 20.12.2006 sumu 25.000,-Sk a keďže zvyšok pôžičky nebol vrátený, tak žalobca podal na súde dňa 22.05.2007 návrh na zaplatenie sumy 525.000,-Sk s príslušenstvom a uvedené konanie bolo zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu, keďže účastníci dňa 23.01.2008 uzavreli novú zmluvu o pôžičke na sumu 525.000,-Sk, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 6.500,-Sk a zároveň si dohodli aj úrok vo výške 9,5% ročne. Táto nová zmluva nahrádzala predchádzajúcu zmluvu zo dňa 28.11.2006 a po jej podpise začal žalovaný pôžičku splácať a poslednú splátku uhradil dňa 04.02.2009 v sume 100 eur. Spolu zaplatil žalobcovi sumu 631,11 eura.

3./ Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Nitre rozsudkom č.k. 9Co/40/2011 - 157 zo dňa 26.05.2011 potvrdil napadnutý rozsudok tunajšieho súdu a v odôvodnení okrem iného uviedol, že pôvodne uzatvorená zmluva o pôžičke zo dňa 28.11.2006 bola nahradená novým záväzkom a to zmluvou o pôžičke podpísanou dňa 23.01.2008 na sumu 525.000,-Sk, v zmysle ktorej bol dohodnutý

úrok z pôžičky vo výške 9,5% ročne. Zmluva o pôžičke je neformálnou, ale reálnou zmluvou, ktorá vyžaduje odovzdanie peňazí veriteľom dlžníkovi a v tomto prípade bolo odovzdanie predmetu pôžičky potvrdené svedkami C. B. a R. B. a zároveň svedok T. I. U. potvrdil skutočnosti ohľadne uzatvorenia zmluvy o pôžičke ako aj spísania druhej zmluvy o pôžičke na požičanú sumu. Tento svedok potvrdil, že zmluva o pôžičke nahrádzala predchádzajúcu zmluvu z roku 2006. Uvedený rozsudok súdu druhého stupňa sa stal právoplatným dňa 21.07.2011.

4./ V konaní tunajšieho súdu sp.zn. 7C/100/2013 sa žalovaný návrhom na obnovu konania domáhal povolenia obnovy konania vedeného pod sp.zn. 4C/109/2010 s tým, aby po povolení obnovy konania bol návrh na zaplatenie sumy 16.795,70 eura s príslušenstvom zamietnutý. Uznesením č.k. 7C/100/2013 - 129 zo dňa 31.10.2013 súd povolil obnovu konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 4C/109/2010 s odôvodnením, že žalovaný sa z iných súdnych konaní dozvedel o výpovedi svedkov, ktoré môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci a ktorí sa vyjadrovali k tzv. natáčaniu peňazí na rulete, ktoré bolo potom zastrešované zmluvami o pôžičke. Uvedené uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co/376/2014 - 148 zo dňa 24.04.2015 majúc za to, že žalovaný v rámci obnovy konania uviedol nové dôkazy, ktoré nemohol použiť v pôvodnom konaní a ktoré mu môžu privodiť priaznivejšie rozhodnutie a týmito dôkazmi sú výpovede svedkov F. N., L. R. a L. D. v konaní vedenom pod sp.zn. 6C/8/2012 a ďalším novým dôkazom je výpoveď U. S.. Uznesenie o povolení obnovy konania sa stalo právoplatným dňa 16.02.2016.

5./ Po povolení obnovy konania súd doplnil dokazovanie oboznámením sa so spismi tunajšieho súdu sp.zn. 7C/100/2013, 6C/8/2012, 5C/14/2008 a 8C/25/2009 ako aj výsluchom svedkov L. R., L. Y., C. B., T. W., B. U. a D. U. pričom zistil, že sporové strany dňa 28.11.2006 uzavreli zmluvu o pôžičke, podľa ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi pôžičku vo výške 550.000,-Sk a to v celosti a hotovosti pred podpisom tejto zmluvy a dlžník potvrdil svojim podpisom na zmluve prevzatie peňazí a zaviazal sa pôžičku vrátiť najneskôr dňa 29.01.2007. Dňa 23.01.2008 sporové strany uzavreli zmluvu o pôžičke, podľa ktorej žalobca ako veriteľ dňom podpísania zmluvy požičal žalovanému ako dlžníkovi sumu 525.000,-Sk a dlžník podpísaním zmluvy potvrdil prevzatie peňazí a súčasne sa zaviazal predmetnú sumu vrátiť v mesačných splátkach po 6.500,-Sk. Podľa čl. II zmluvy, dlžník zároveň zobral na vedomie, že v prípade nedodržania splátkového kalendára sa stáva dlh splatným v jeho zostatku a podľa čl. III, si účastníci zmluvy dohodli, že pôžička sa úrokuje úrokom 9,5% ročne. Zmluva bola spísaná v advokátskej kancelárii T. I. U. a na tejto sa nachádza overený podpis žalovaného. Výzvou zo dňa 11.01.2010 žalobca cestou advokátky vyzval žalovaného na vrátenie peňazí z pôžičky zo dňa 23.01.2008 z dôvodu, že žalovaný nedodrжал splátkový kalendár.

6./ V konaní tunajšieho súdu sp.zn. 7C/100/2013 bol predvolaný ako svedok F. N., ktorý sa však na pojednávanie nedostavil, ale písomne sa k veci vyjadril a uviedol, že v reštaurácii, ktorú prevádzkoval žalobca sa nachádzala aj ruleta a pokiaľ ide o dlžobu žalovaného voči žalobcovi, tak táto bola nadobudnutá na výhernej rulete a to spôsobom, že bola natočená s viacerými bankovkami v sume cca 10.000,-Sk a u žalobcu sa týmto spôsobom zadlžilo viacej ľudí. Nebolo žiadnym tajomstvom, že žalobca dokázal aj s jednou bankovkou natočiť hráčovi aj státisíce korún Sk a potom sa napísali kadejaké pôžičkové zmluvy a tento prípad je aj dlžoba žalovaného. Zároveň bol vypočutý svedok L. D., ktorý potvrdil, že hrával v herni u žalobcu a bol svedkom takých praktík, že žalobca hráčom natáčal na rulete peniaze, keď vložil do otvoru bankovku a potom ju kľúčikom vybral a znovu ju vložil. Takto sa dala natočiť väčšia suma a videl, že sa natáčalo viacerým hráčom a aj žalovanému. Potvrdil, že žalobca nepožičiaval svoje peniaze, ale tie, ktoré natáčal na rulete.

7./ V konaní sp.zn. 6C/8/2012 sa žalobca domáhal od žalovaného U. S. zaplatenia sumy 12.177,98 eura s príslušenstvom z titulu zmluvy o pôžičke spísanej dňa 21.11.2006, podľa ktorej mal žalobca poskytnúť pôžičku vo výške 450.000,-Sk pred podpisom zmluvy ešte dňa 28.06.2006 a pôžička mala byť vrátená do 31.03.2007. Žalovaný U. S. však nesúhlasil so žalobou s tým, že išlo iba o fiktívnu zmluvu, pretože žalobca mu nepožičal peniaze a natočil mu peniaze na rulete a v dôsledku toho bola spísaná zmluva o pôžičke. Potvrdil, že žalobca poslal za žalovaným ľudí z Q., ktorí sa žalovanému vyhrážali. V konaní boli vypočutí aj svedkovia F. N., L. R. a L. D., pričom F. N. potvrdil, že tiež mu boli natočené peniaze na rulete a potom podpísal zmluvu na dlžnú čiastku a rovnako svedok L. R. vypovedal k natáčaniu peňazí na rulete, ale podľa neho nedochádzalo k žiadnym pôžičkám, nakoľko žalobca ani nemal z čoho požičiavať peniaze. Svedok L. D. tiež potvrdil natáčanie peňazí na rulete, ako aj to, že na rulete boli natočené

peniaze žalovanému. Rozsudkom č.k. 6C/8/2012 - 224 zo dňa 26.03.2013 bola žaloba zamietnutá a uvedený rozsudok bol potvrdený aj odvolacím súdom.

8./ V konaní sp.zn. 5C/14/2008 sa žalobca domáhal od žalovaného T. W. zaplata sumy 250.000,-Sk s príslušenstvom na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 08.01.2007, ktorá sa obsahovo úplne zhoduje so zmluvou o pôžičke zo dňa 28.11.2006 u zatvorenej so žalovaným okrem výšky pôžičky, ktorá v prípade T. W. činila 250.000,-Sk a bola splatná do 28.02.2007. V tomto konaní bolo žalobe vyhovené v celom rozsahu, avšak Krajský súd v Nitre v odvolacom konaní rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol s poukazom na skutočnosť, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania faktického odovzdania sumy 250.000,-Sk ako predmetu pôžičky dlžníkovi. Proti tomuto rozhodnutiu žalobca podal dovolanie, ktoré však bolo zamietnuté rozsudkom Najvyššieho súdu SR č.k. 5Cdo/238/2010 - 248 zo dňa 21.03.2012.

9./ Na tunajšom súde stále prebieha v konaní sp.zn. 8C/25/2009 súdny spor, v ktorom sa žalobca domáha od žalovaného D. U. zaplata sumy 1.300.000,-Sk s príslušenstvom na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 24.10.2006. Rozsudkom č.k. 8C/25/2009 - 468 zo dňa 15.07.2013 bolo žalobe vyhovené v celom rozsahu, avšak na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 5Co/332/2013 - 511 zo dňa 13.05.2015 zrušil tento rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že je potrebné doplniť dokazovanie a vo veci doposiaľ nebolo znovu rozhodnuté.

10./ Po povolení obnovy konania súd vypočul svedka L. R., ktorý uviedol, že k pôžičke medzi stranami sa nevie vyjadriť, ale je pravdou, že v reštaurácii u žalobcu bola ruleta, na ktorej sa dalo natáčať a tieto peniaze pravdepodobne natáčal žalobca, avšak nevie sa vyjadriť, či sa spísali aj nejaké zmluvy pokiaľ žalovaný prehral. Peniaze sa natáčali tak, že cez počítačadlo išla tá istá bankovka a žalobca mal kľúče od rulety. Taktiež aj žalovaný hral na rulete a aj jemu sa natáčalo.

11./ Svedok L. Y. uviedol, že u žalobcu v jeho reštaurácii robil v roku 2007 čašníka a bola tam ruleta, na ktorej občas hral aj žalovaný. Keď hráči prehrávali, tak sa im natáčali peniaze a tieto natáčal buď žalobca alebo aj on. Do rulety sa hádzala bankovka v hodnote 5.000,-Sk a keď z rulety vypadla, tak sa hodila znovu. Nebol prítomný pri natáčaní peňazí žalovanému a nevidel to, ale myslí si, že sa mu natáčalo.

12./ Svedok T. W. potvrdil, že chodil do reštaurácie Šport a hrával na rulete s tým, že keď chcel hráč na rulete natočiť peniaze, tak žalobca mu natáčal a to bankovkou v hodnote 1.000,-Sk alebo 5.000,-Sk. Žalovanému natáčal žalobca 5.000 korunovou bankovou. Nevie, ako sa to riešilo, keď hráč prehral natočené peniaze, ale keď prehral on, tak peniaze vrátil.

13./ Svedok B. U. tiež potvrdil, že hrával na rulete v reštaurácii Šport a keď prehral a nemal peniaze, tak mu žalobca natáčal na rulete určitú sumu bankovkou v hodnote 5.000,-Sk. Keď prehral, tak žalobca mu dal podpísať úpis, avšak potom na rulete vyhral a tým sa vystornovala predchádzajúca prehra a teda nezostal nič dlžný. Hráčom, ktorí prehrali, dával žalobca podpisovať nejaké papiere a zrejme mu potom boli dlžníkmi. Hovorilo sa o tom, že aj žalovaný podpisoval takúto zmluvu.

14./ Svedok D. U. vypovedal, že chodil do reštaurácie Šport, kde žalobca na rulete natáčal peniaze bankovkami v hodnote 1.000,-Sk alebo 5.000,-Sk a taktiež natáčal aj jemu. Potvrdil, že sa natáčalo okrem iných aj žalovanému, ale nevie, ako sa to riešilo, keď prehrali na rulete a dlhovali peniaze.

15./ Svedok C. B. uviedol, že asi pred 10 rokmi bol v kancelárii u žalobcu, kde bol okrem neho ešte aj B. a prišiel tam žalovaný a žalobca otvoril trezor a vytiahol 550.000,-Sk v bankovkách v hodnote 1.000,-Sk a 5.000,-Sk. Peniaze prepočítal a dal ich žalovanému, ktorý ich tiež prepočítal a podpísal nejaký papier a odišiel. Peniaze údajne mali byť na auto a papier, ktorý si obaja podpisovali mal byť dokladom, že žalovaný prebral peniaze. Žalovaný vyzeral triezvo, pričom sa to stalo dopoludnia. Do reštaurácie chodil častejšie, ale nevidel, že by žalovaný hrával na automatoch. O výške odovzdanej sumy vedel z toho, že žalobca sa vyjadril, že dáva takúto sumu a peniaze prepočítal a taktiež ich prepočítal aj žalovaný.

16./ Pred povolením obnovy konania vypovedal v konaní svedok T. I. U., ktorý uviedol, že pozná oboch účastníkov, pričom v októbri alebo v novembri XXXX mu zavola žalobca, že chce žalovanému požičať 550.000,- Sk na kúpu auta s tým, či by mohol spísať zmluvu o pôžičke a on informoval žalobcu, že mu bude postačovať vzor zmluvy z internetu a nepotrebuje ani overovať podpisy. Keď žalovaný prestal

splácať pôžičku , tak žalobca podal návrh na súd a v priebehu konania sa žalovaný chcel dohodnúť so žalobcom a požiadal ho, aby spísal dohodu o splátkach, avšak potom si to s dohodou rozmyslel a žiadal spísať zmluvu o pôžičke, ktorej podmienky si žalovaný diktoval sám a určil si aj výšku splátok s tým, že keď skončí splácať leasing na auto, tak sa tieto splátky zvýšia. On spísal účastníkom uvedenú zmluvu a odovzdal ju žalovanému, ktorý si išiel dať overiť podpis. Táto zmluva o pôžičke mala nahrádzať predchádzajúcu zmluvu z roku 2006.

17./ Svedok R. B. potvrdil, že so žalobcom je kamarát a pozná aj žalovaného ako taxikára, pričom tento chodil tipovať k žalobcovi do reštaurácie a niekedy na jeseň roku 2006, keď sedeli v kancelárii u žalobcu na káve ešte s pánom B., tak vtedy prišiel žalovaný a žalobca mu odovzdal 550.000,- Sk, pričom si podpísali papier, ktorý bol vytlačtený z počítača. Podľa neho účastníci už boli dohovorení, pretože žalobca iba vybral peniaze z trezoru, obaja ich prepočítali a potom žalovaný podpísal zmluvu, zobral peniaze , podali si ruky a odišiel. Žalobca peniaze odovzdával v bankovkách v hodnote 1.000,- Sk. Papier, ktorý si podpísavali, vytlačil žalobca z počítača a potom dopisoval iniciály z občianskych preukazov. Žalovaný si už vyplnenú zmluvu prečítal.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Podľa §-u 658 ods.1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa §-u 570 ods.1 OZ, ak sa veriteľ dohodne s dlžníkom, že doterajší záväzok sa nahrádza novým záväzkom, doterajší záväzok zaniká a dlžník je povinný plniť nový záväzok. Podľa ods.2/, ak sa nahrádza záväzok zriadený písomnou formou, musí sa dohoda o zriadení nového záväzku uzavrieť písomne. To isté platí, ak sa nahrádza premlčaný záväzok.

Podľa §-u 571 OZ, doterajší záväzok sa pokladá za nahradený iba v rozsahu, ktorý nepochybne vyplýva z dohody o novom záväzku.

18./ Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba na zaplatenie sumy 16.795,70 eura s 9,5 % ročným úrokom od 23.01.2008 nie je dôvodná a preto ju v celom rozsahu zamietol. Pri svojom rozhodovaní súd zobral do úvahy dokazovanie vykonané pred povolením obnovy konania ako aj ďalšie dôkazy produkované v rámci konania o povolenie obnovy a následne aj po povolení obnovy konania a tieto dôkazy hodnotil jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti. Je nesporné, že predmetom konania bolo zaplatenie sumy 16.795,70 eura s príslušenstvom na základe zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi sporovými stranami dňa 23.01.2008. Zmluva o pôžičke je neformálnou ale reálnou zmluvou (kontraktom), ktorá vyžaduje odovzdanie predmetu pôžičky (peňazí), veriteľom dlžníkovi a to buď bezhotovostným spôsobom na účet dlžníka alebo odovzdaním krátkou cestou. Od zmluvy o pôžičke treba odlíšiť tzv. dlžobný úpis, ktorým dlžník písomne potvrdzuje, že dlhuje veriteľovi určitú sumu; tento úpis môže byť dlžníkom vydaný aj po uzavretí zmluvy a môžu byť s ním spojené i účinky uznania dlhu. Jeho existencia uľahčuje veriteľovi procesnú situáciu v tom, že dôkazné bremeno ohľadne dlhu v tej výške, na akú vyznieva dlžobný úpis, prechádza z veriteľa na dlžníka (rozsudok NS SR 5Cdo/55/98). Žalobca sa svojho nároku domáhal na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 23.01.2008 s tým, že by malo ísť o zmluvu o pôžičke, ktorá nahrádza predchádzajúcu zmluvu o pôžičke, avšak z obsahu tejto zmluvy nevyplýva platná dohoda o nahradení doterajšieho záväzku novým záväzkom. Podľa obsahu tohto právneho úkonu teda nejde o dohodu v zmysle § 570 ods. 1,2 OZ, ale ide o zmluvu o pôžičke so všetkými k tomu patriacimi náležitosťami a teda pri tomto reálnom kontrakte sa vyžaduje odovzdanie predmetu pôžičky (peňazí) veriteľom dlžníkovi. Podľa názoru súdu nejde ani o tzv. dlžobný úpis, ktorým by dlžník písomne potvrdil, že dlhuje veriteľovi určitú sumu a z obsahu zmluvy jednoznačne vyplýva, že je to zmluva o pôžičke a teda nemôže ísť ani o uznanie dlhu podľa § 558 OZ, ktoré by muselo mať iné náležitosti. Na základe platne uzavretej zmluvy o pôžičke dňa 23.01.2008, nedošlo k vyplateniu peňazí, čo medzi stranami vôbec nie je sporné. Podľa tvrdenia žalobcu zmluva o pôžičke zo dňa 23.01.2008 mala nahrádzať predchádzajúcu zmluvu o pôžičke, avšak obsah tejto zmluvy tomuto tvrdeniu nezodpovedá. Pokiaľ by malo ísť o nahradenie predchádzajúcej zmluvy, tak v zmluve o pôžičke zo dňa 23.01.2008 to malo byť určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené a takýto právny úkon by potom nahrádzal predchádzajúcu u zmluvu o pôžičke. Z obsahu zmluvy však jednoznačne vyplýva, že ide o zmluvu o pôžičke a na základe takejto zmluvy sa žalobca v súdnom konaní domáhal plnenia zo strany žalovaného, pričom bolo jeho povinnosťou preukázať, že dňa 23.01.2008 (ako to vyplýva z

obsahu zmluvy) došlo aj k reálnemu odovzdaniu peňazí. Uvedenú skutočnosť však žalobca nepreukázal a ani nepreukazoval, pretože bolo nesporné, že k odovzdaniu peňazí dňa 23.01.2008 vôbec nedošlo.

19./ Súd pri rozhodovaní o žalobe musel posudzovať skutkové okolnosti vychádzajúce zo zmluvy o pôžičke zo dňa 23.01.2008 a pokiaľ sa žalobca pri uplatnení svojho nároku opieral o iné skutkové okolnosti (zmluva o pôžičke zo dňa 28.11.2006 a výpovede svedkov B. a B. potvrdzujúce odovzdanie peňazí dňa 28.11.2006), ktoré boli rozhodujúce pre posúdenie samotného nároku, tak to nie je možné považovať za doplnenie žaloby, ale za jej zmenu, o ktorej musí súd rozhodnúť v zmysle § 95 ods. 2 OSP a od 01.07.2016 podľa § 142 a § 143 CSP (rozsudok NS SR sp.zn. 1M Obdo V 19/2007). Podľa § 140 ods. 1 CSP sa za zmenu žaloby považuje aj uplatňovanie iného práva a podľa ods. 2 i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Žalobca však v priebehu konania nenavrhol zmenu žaloby s poukazom na to, že plnenia sa domáha podľa zmluvy o pôžičke zo dňa 28.11.2006 a preto súd musel pri posudzovaní nároku žalobcu vychádzať zo zmluvy o pôžičke zo dňa 23.01.2008, ktorú ako už bolo vyššie uvedené nie je možné považovať za dohodu podľa § 570 ods. 1,2 OZ s účinkami podľa § 571 OZ. Z obsahu žaloby je jednoznačné, že žalobca si svoj nárok uplatnil s poukazom na zmluvu o pôžičke zo dňa 23.01.2008, avšak svoje dokazovanie zamerlal na zmluvu o pôžičke zo dňa 28.11.2006 a na reálne odovzdanie peňazí v uvedený deň a z toho vyplýva, že ide o úplne iné skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje žalobou uplatnený nárok, pretože pri oboch zmluvách ani nejde o rovnaké plnenie (pri prvej zmluve bola pôžička vo výške 550.000,-Sk a pri druhej zmluve vo výške 525.000,-

Sk spolu s úrokmi vo výške 9,5% ročne) a teda takýto procesný úkon treba považovať za zmenu žaloby, o ktorej musí súd rozhodnúť. Keďže k zmene žaloby nedošlo, tak súd posudzujúc nárok žalobcu na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 23.01.2008 dospel k záveru, že tento nie je dôvodný a žalobu v celom rozsahu zamietol. Zmluva o pôžičke zo dňa 23.01.2008 síce obsahuje základné náležitosti zmluvy o pôžičke podľa § 657 OZ, ale žalobca nepreukázal odovzdanie predmetu pôžičky dňa 23.01.2008 tak, ako je uvedené v zmluve. Pokiaľ na prvom pojednávaní dňa 11.06.2010 žalobca uvádzal, že zmluva o pôžičke zo dňa 23.01.2008 nahrádzala predchádzajúcu zmluvu uzavretú dňa 28.11.2006, tak tento jeho názor bol podporený iba výpoveďou svedka T. I. U., ktorý zmluvu zo dňa 23.01.2008 spisoval ako advokát, avšak obsah zmluvy nezodpovedá týmto tvrdeniam a ak skutočne malo ísť o zmluvu nahrádzajúcu predchádzajúcu zmluvu o pôžičke, tak to malo byť výslovne uvedené v zmluve zo dňa 23.01.2008. Žalovaný tiež nepotvrdil, že by malo ísť o zmluvu o pôžičke, ktorá nahrádza predchádzajúcu zmluvu, pretože od začiatku popieral existenciu akejkoľvek pôžičky a uzavretie platnej zmluvy s tým, že zmluvu zo dňa 23.01.2008 podpísal len pod nátlakom.

20./ Predchádzajúce právoplatné rozsudky súdov prvej a druhej inštancie síce vychádzali zo zmluvy o pôžičke zo dňa 23.01.2008 s tým, že táto mala nahrádzať predchádzajúcu zmluvu zo dňa 28.11.2006, avšak bližšie sa nezaoberali obsahom zmluvy zo dňa 23.01.2008, ktorá musela byť uzavretá písomne, nakoľko aj predchádzajúca zmluva zo dňa 28.11.2006 bola uzavretá písomne a prihliadli iba na tvrdenie žalobcu a svedka T. U. o nahradení jednej zmluvy inou zmluvou. V zmluve o pôžičke zo dňa 23.01.2008 však nie je žiadna zmienka o predchádzajúcej zmluve o pôžičke zo dňa 28.11.2006 a o nahradení záväzku novým záväzkom v zmysle § 570 ods. 1 OZ a v dôsledku toho nemohlo dôjsť k zániku záväzku zo dňa 28.11.2006 a k vzniku povinnosti dlžníka plniť nový záväzok. Pokiaľ sa súd druhej inštancie vo svojom rozsudku č.k. 9Co/40/2011 - 157 zo dňa 26.05.2011 zaoberal odovzdaním predmetu pôžičky, ktoré bolo potvrdené svedkami C. B. a R. B., tak týmito dôkazmi sa iba preukazovalo odovzdanie peňazí dňa 28.11.2006, ale nie dňa 23.01.2008 i keď podľa zmluvy o pôžičke zo dňa 23.01.2008 malo dôjsť k odovzdaniu peňazí v tento deň, čo však v konaní nikto netvrdil a ani to nebolo predmetom dokazovania. Zmluva o pôžičke zo dňa 23.01.2008 neobsahuje náležitosti dohody podľa § 570 ods. 1, 2 OZ a z vyjadrenia žalovaného ani nevyplýva, že by zodpovedalo jeho vôli nahradenie predchádzajúcej zmluvy o pôžičke zo dňa 28.11.2006 novou zmluvou. Keďže zmluva o pôžičke zo dňa 28.11.2006 bola uzavretá písomne, tak podľa § 40 ods. 2 OZ bolo možné zmeniť alebo zrušiť takúto dohodu iba písomne a tomu zodpovedá aj ustanovenie § 570 ods. 2 OZ, pričom v písomnej zmluve zo dňa 23.01.2008 by musela byť výslovne uvedená vôľa účastníkov predchádzajúcej zmluvy o jej nahradení novou zmluvou. Súd preto považoval zmluvu o pôžičke zo dňa 28.11.2006 a zmluvu o pôžičke zo dňa 23.01.2008 za dva samostatné právne úkony a bolo vecou žalobcu, na základe ktorej z týchto zmlúv sa bude domáhať plnenia od žalovaného. Je nesporné, že pri uplatnení pohľadávky žalobcu podľa zmluvy zo dňa 28.11.2006 by bolo právne postavenie žalovaného celkom iné (vznesená námietka premlčania zo strany žalovaného v písomnom vyjadrení zo dňa 21.11.2016 na č.l. 267, ktorá by v tomto prípade bola dôvodná) ako pri uplatnení pohľadávky podľa zmluvy zo dňa 23.1.2008 a zároveň by bolo jeho právne

postavenie iné, ak by zmluva o pôžičke zo dňa 23.01.2008 mala nahrádzať predchádzajúci záväzok zo zmluvy o pôžičke zo dňa 28.11.2006. Na uvedené musel súd zobrať zreteľ pri opätovnom rozhodovaní o nároku žalobcu po povolení obnovy konania, pričom musel prihliadať na všetko, čo vyšlo najavo v pôvodnom konaní aj v obnovenom konaní (§ 416 CSP). Keďže žalobca si svoj nárok od podania žaloby uplatňoval s poukazom na zmluvu o pôžičke zo dňa 23.01.2008 a v priebehu konania nebolo rozhodnuté súdom o zmene žaloby uznesením, tak súd sa mohol zaoberať iba skutkovým základom vychádzajúcim zo zmluvy o pôžičke zo dňa 23.01.2008, ktorú nie je možné považovať za nový záväzok nahrádzajúci predchádzajúcu zmluvu o pôžičke zo dňa 28.11.2006, ale za samostatný právny úkon, čo vyplýva aj z výzvy advokátky zo dňa 11.01.2010 na č.l. 6, pričom pri tejto zmluve o pôžičke nebolo preukázané odovzdanie predmetu pôžičky t.j. sumy 525.000,-Sk dňa 23.01.2008. Z uvedených dôvodov súd podľa § 417 ods. 2 CSP rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol, čím zmenil pôvodné rozhodnutia vo veci samej a nahradil ich novým rozhodnutím.

21./ O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania v plnej výške, keďže žalovaný bol v konaní úspešný a preto má právo na náhradu trov pôvodného konania i obnoveného konania (§ 417 ods. 3 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Topoľčany.

Podľa §-u 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).